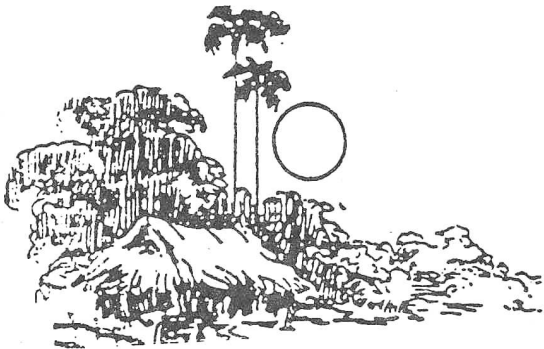

Ngoài ra theo các nhà địa lý, ảnh hưởng của lý thuyết về ngũ hành cũng rất quan trọng trong mọi lãnh vực mà các nhà địa lý đó quan tâm tới. Khi xét một yếu tố nào đó cũng cần phải xét tới việc tương sinh và tương khắc ngũ hành của yếu tố đó lên các yếu tố liên hệ. Chúng tôi chưa có đủ “công lực” để bàn sâu vào vấn đề này với các bạn, mỗi lần bàn tới ngũ hành, tôi bị nhức đầu hành, còn đáng sợ hơn cả Bà Xả hành nữa.

Phong thủy là một Văn Hoá Thần Bí và Bao La, dựa vào cơ sở lý thuyết của Kinh Dịch mà theo Dịch Học thì mọi việc đều thay đổi, không có gì cố định. Hơn nữa đã tin vào Văn Hoá Thần Bí thì phải tin là có số mạng, vì thế việc áp dụng Phong Thủy nhiều khi cũng không thay đổi được nhiều số mạng của một người. Các học giả Phong Thủy tiền bối đã nói rằng đây là một Văn Hoá Thần Bí biến ảo rất thần kỳ, có người nhìn thấy ở đây hào quang của trí tuệ nhưng cũng có người xin ở đây sợi dây để tự trói mình ☹

Thấy cảnh nhớ người

Về đây, thấy cảnh nhớ người
Nhớ nơi hội ngộ nhớ lời đối trao.
Đêm xưa dưới ánh trăng sao
Em như tiên nữ lạc vào đời anh.

Tình đậm thắm tuổi xuân xanh
Như men rượu ngọt như cành hoa tươi.
Đẹp thay tình thuở đôi mươi
Em là người mộng trọn đời không quên.

Nhưng tình ngày ấy chẳng bền
Anh người chiến sĩ lên đèo núi rừng.
Khi anh vượt suối băng sông
Hậu phương chìm đã số lông bay xa.

Về đây, nhìn lại quê nhà
Trăng sao còn đó, lòng ta thoáng buồn.
Hương tình dường mãi vẫn vương
Xa rồi thuở ấy yêu đương mặn nồng.

Tô Văn (15/12/2003)

Bốn Mùa Tha Hương

Em ơi, đừng đợi mùa Xuân
Tha hương chất ngất khúc luân vũ gầy
Mỏi buồn nhỏ lệ trên tay
Đong đưa nước mắt, đắng cay nỗi sầu
Tủi hờn em khóc đêm thâu
Cho sông thành thác trôi sâu về nguồn

Em ơi, Hạ đến trong vườn
Không hong ắm trọn nẻo đường tha hương
Đưa em đến cõi vô thường
Tìm quê hương mất, khôn lường biển dâu
Ngậm hờn cho đến ngàn sau
Non đi theo nước trôi mau nơi nào

Em ơi, Thu bước nôn nao
Vào trong niềm nhớ, xôn xao phố phường
Vội tay tìm lại quê hương
Giật mình chỉ có sầu thương đón chờ
Vắng tên, xa cách hững hờ
Ngàn năm hóa đá vẫn chờ phương nao

Em ơi, Đông chẳng đón chào
Cơn giông bão táp, sóng trào đáy tim
Chân ta mòn mỏi gót chim
Lê la kiếp sống đắm chìm nỗi đau
Bao giờ trời hết mưa ngâu
Quê ta thôi cách vó câu dặm đường

Vương Thảo Hương